

'De reden om de gedenkplaat op 27 januari te plaatsen was puur van organisatorische aard. Toevallig viel het samen met de Holocaust Memorial Day.'

Initiatiefnemer Frans de Graaff

Miny Grooters

„Voor mijn gevoel gebeurde het in het holst van de nacht. Er klonk geschreeuw en ik zat op de trap. Mijn vader zei dat ik terug naar mijn kamer moest. De mannen die de familie kwamen halen schreeuwden dat ze moesten opschieten en dat ze er geen drama van moesten maken. Ik heb niet eens afscheid van kunnen nemen.”

Janny (links) en Miny Grooters bevestigen de herdenkingsplaat aan de Schimmelpenninckstraat 22.

foto Frans Nikke

'Die man stond gewoon op een hoek te grijnzen!'

De buurtbewoner met nazi-sympathieën was er bij toen de familie Simon afgevoerd werd. „Die man stond gewoon op de hoek te grijnzen”, roept Grooters fel uit. „Daar kan ik nu nog boos over worden!” Na de uitzetting hebben haar ouders geprobeerd contact te krijgen met de familie. Ze kregen en-

kel een brief waarin gevraagd werd wat eten en een stel laarzen op te sturen. Hetgeen Miny's ouders deden. Daarna hebben ze nooit meer iets van de Simons vernomen. „Voordat ze werden weggevoerd, hebben ze onze ouders nog een doos spullen meegegeven”, meldt Janny Grooters, de jongste van de

zussen die indertijd amper twee jaar was. Onder die spullen bevonden zich enkele bijzondere glazen, met een blauwe kelk. Deze zijn nu in het bezit van de zussen. Miny is enkele jaren terug nog in Westerbork geweest, waar ze met tranen in haar ogen heeft rondgelopen. Beide zussen denken nog geregeld

aan het gebeurde. „Ik droom er veel over”, geeft Miny toe „In mijn dromen loopt het altijd slecht af.” De familie Simons is in Auschwitz omgekomen. Vader en zoon zijn op dezelfde dag gestorven, 28 februari 1943. Vermoedelijk in de gaskamer. Tante Li, alias Betti, stierf in december 1942.